ergo non fuit qualitas ignis in illa materia: posterior consequentia est legitima quia dicta qualitas non erat subito destructa in corruptione: prior ex dictis legitime descendit, quia si qualitas ferri fuisset corrupta dum ferrum candebat, nulla erit ratio quare postea eadem reproduceretur: ergo si semper candore extincto ferri qualitas apparet, certum est illam numquam fuisse corruptam.

Ad hoc dicit N. C. 2^a citatus in ferro candenti dari qualitatem subalternam, quae nec sit ferri formalis, nec formaliter ignis, sed aliam tertiam qualitatem continentem eminenter utramque qualitatem ferri, et qualitatem ignis, sicut anima brutorum continet vegetativam, et sensitivam. Unde sicut ista per eam continentiam constituit vegetativum et sensitivum, sic qualitas ferri candentis effectus ferri, et ignis praestare potest: hoc bene potest sustineri; sed impugnatio praedicta est optima, et adhuc subsistit, eundem N. C. F. si volueris defendere suam doctrinam, et pro nunc potestis dare pro tuo complemento.

Obiectio 4°: Sit luminosum a, quod uniformiter difformiter lucem fundat per spatium D. C. A. adiciatur deinde illi luminoso per aliquam potentiam luminare ejusdem intensionis cum 1^a lucerna: tunc sic fit argumentum: illud luminosum antea producebat lucem ut 4 solem in 1^a superficie, nunc majus lumen gignet lucem intensiorem in eadem superficie, nam cum longius extendat lucem uniformiter difformiter, non potest illam longius diffundere in ultima superficie, quin intensiorem producat in 1^a. Cum igitur 1^a superficies extiterit lux, bene sequitur

sequitur

segiti sibi agere in sibi sile.

Resp. 1.º ∂ Aga ... contare aberrare qui ille efrai ... sumendo duas candellas ... in ... et ... potuit ... videre maiore lucem in una ex adventu alterius, qui antea habuisse. Et 2.º cum ... tale luminosum augmentatum ... producere aliquam lucem in illa superficie, quae erat tam lucida et ... in 2.ª ... et in aliis. Nec verum ... minuenis agere in remotum ... quam in proximum ut iam dixi. Si vero ... tam superficiem ... tam lucidam, ac ... ipsum luminosum, tunc credo ibi agere luminosum, intendere ... tam superficiem.

Obj. 5. Agens ... intendit assimilare sibi passum in ... subiecti, quia ... atque si passum habuerit calorem ut sex sufficienter dispositum ab agente calido et ut sex producente ... calorem ... ad ultimam dispositionem ... introducendi: ergo calidum ut sex agere in passum ... sibi sile. Et ... non intendit assimilare sibi passum ... Item agens non intendit assimilare sibi passum in ... quia ... subiecti per introductionem dispositionum ... debet esse ... agens ... intendendo assimilare sibi passum in ... quam produxit.

Obj. 6. Maior sonus et in maiori indistantia distinctus, si ... clamens, quam si ... sit ... si ... corpus grave, quod tolli nequeat, in impulsu ut

ut 8. et applet impulsus ut 4. postea adveniat alius impulsus ut 4.or Certe tollet corpus grave: q° in illis euentibus agit donec in aliu' sibi similem et similiter impulsus. Et in 1.° Euentu plures voces simul factus, et efflatus dirumpere aerem, et per ablationem impedimenti eiciuntur ut possint producere sonu' in maiori distantia, et sic species velocius mittuntur: sic obiecta vit̃ibilia per se sumpta colligo non videntur, quia illarum species debiles, ac remissae non possunt vincere distantiam ut patet in Mulis Arenae quae a parva distantia non videntur per se sola; si vero conjungantur in eadem distantia statim videntur. Signu' ergo est quod aliud obiecta se mutuo adjuvent, tunc in illo Euentu sit conditio ad producendam speciem in maiori distantia: In 2.° adveniente alio unum impulsum non intendere aliud sed extendit ad plures species et ut sic superant gravitatem ponderis. Ad N. Narrata de illis clamores, et impulsus non est de illis in intensione, quoniam quod potest unum agens non aliud sibi dissimile in gradu intendere.

Ex dictis colligo species diversorum obiectorum quae sunt in aere et dissimiles in specie, quia sunt obiecta, sive sint eiusdem obiecti, et duo sibi vivum, sunt non intendunt sese sibi similem, sed aliam diversam agendo saepe in eo motum conjuncti. Collig. 2.° Eum ut 4. non intendi ab alio ut 4.or quod sit ca. equivoca, et per consequens debilis. Collig. 3.° Calidu' ut 4.or non conservare directe aliud calidu' ut 4.or sed tam' indirecte expellendo contrarios.

Collig.

Colligitur ultimo si inde aqua calida duae manus se ad similem calefieri, ni forte per motum partium manutentionem.

Sectio 2da

Proponuntur alia argumenta

Calor immediatus parieti et reflexus intendit calorem directum a sole producentem illum, et sine sit, quod partes aeris parieti vicinae sint magis calidae quam sit ipse parietis: ergo agit in sibi simile, imo minus intensum agit in magis intensum, quod sibi agit uniformiter difformiter, ut puta in 1a parte aeris producit 7 gradus caloris, in 2a sex, in 3a quinque et sic deinceps. Supponamus igitur solem producere calorem ut 4o in pariete; in parte proximiori parieti debet producere directe calorem ut quinque: ergo calor reflexus sit minoris intensionis, quam calor directus, et sic agens minus intensum agit in passum magis intensum.

Ad solutionem huius argumenti sciendum est quid sit reflexio? Respondeo solet definiri directio qualitatis in aliam partem atque dirigebatur a producente ut reflexio luminis vel caloris est directio luminis vel caloris in aliam partem atque dirigebatur ab illuminante vel calefaciente.

Sciendum est 2o unde quoniam proveniat maior intensio in reflexione? In meridie ipso sole quam aliis apparet lumen maiorem lucem aut calorem, quem in reflexione experimur, recta non esse maiorem intensionem, sed extensionem, quoniam aliqua aeris particula, quae ne illuminabatur,

q ñ Calefiebant ñ versus unũ latus p reflexiõem illu-
mi nanti versus alliud latus e d sic hus; calor ñ inten-
sive, sed extensive fit maior.

Hanc resolutionem impugnat S. L.
d generaõe dp. 3. sec 3.ª § 2.º n.º 271, q. expia constat lu-
cem et calorem aumentari et versus illud latus, qd erat
lucidum et calidum ante reflexioem, intensio aut ĉ au-
mentu sm̃ eandem pem ẽ spati, demus qd apposito spe-
culo fiat reflexio in eandem pem, quæ erat lucida vel ca-
lida, deinde apponamus alliud et alliud speculum ita ut ab
oiũm speculorum lux reflexa fieret in eand pem; certe
negari ñ pot intendi lucem et calorem in ea pte, et expia
constat adeo intendi ut ignis accendatr.

Hurtad. ejus eund. S. lucum affirmat
corpus obsistens vig fit reflexio, ut cristalum pr maiorẽ
dispõtioem, densitem diaphanitatem, et circunstantias ejus-
modi recipere in mediate a sole intensiorem lucem vel
calorem, qm proximũ aerem; unde fit qd poit postea in-
tendere ipsum aerem.

Sed hæc resolũo impugnatr et a
S. L. qd supponit corpus obsistens ẽẽ capax intensionis lu-
cis, qm sit intermedius aer, qd fieri ñ pot et 1.º quia
tale corpus ẽ minus diaphanũ. 2.º qr. id constat ex-
pia, si ẽñ ponatr cristallus sit valde pollita, ac diaphana
super chartam, certe ñ adeo illustrabuntr caracteres ac
si solus aer inlucbaret. 3.ª qr. sed qd fit de cristalo, lami-
na valde tersa, aut valde politum marmor eodem

mõ

quo lucem deflectit: quod non est dum quod diaphani corpora cum sint adeo aequalia sint capaciora lucis, quam sit aer.

Quaeritur de generatione etc. S. q. 2.ª n.º 14 asserit Corpus obsistens sub ... luminoso producere illam maiorem intensionem, e(t) sic salvat sibi non agere in sibi simile, nam licet corpus obsistens sit simile aeri (utrumque enim supponitur esse lucidum et calidum ut 4.º) sub ... corpore luminoso manet dissimile aeri, ut patet. Contra tamen est Regitur s. lucis, quia non potest dici, quod quaelibet muri, aut parietes producat lucem aut calorem, et sonum, et alia similia, quae reflectuntur: quomodo omnia haec ... in ... quantitatis.

S. Lusitanus Citius l.º S.º 2.º n.º 276 existimat in solius reflexione solitum quod talem non causare maiorem intensionem, sed minorem, hoc evidenter ostendit ex luce, quae a fenestra reflectitur in domum, est certe minor est quam quae ingreditur directe; item quod sol in hieme licet obliquior nobis vicinior sit minus calefacit, quia aliquibus deflexe, et minus directe ... calefacit.

Asserit 2.º ... maiorem intensionem quae aliquando in reflexione gignitur, non ab ipsa pura reflexione sed ab adunatione radiorum ... Probat ex S. Reggia, quod videmus in crystallo concava, ex puncto in quod declinantur radii ... maiorem ... intensionem, imo tantam ut ignis ascendat. Ratio autem cur ab hujusmodi adunatione resultet maior intensio, est quod cum radii adunantur ... punctum illuminandum ... radii, ... punctum illuminatur. Itaque ante adunationem radii

à diversis punctis illuminantis egibant radii q reflexi-
onis diversi punctis illuminati, post adunationem
uero diversa illa puncta illuminantis seu radiis flori-
unt id punctum illuminati, ac inde tum circa idem
punctum illuminati duplicatur intensitas q lucis
et Caloris necesse est.

Ex hac doctrina Collig. 1º Productionem
ignis maioris intensionis incipere à puncto, q radii adu-
nantur, et inde diffundi uniformiter difformiter; cum enim
radii 1º adunantur producunt aliquotam partem lucis
et Caloris intensam versus septem; hac pars aliquota
producit alteram minus intensam, hac alia minus
intensam, et sic deinceps. hoc totum patet in Crystallo
Concava Soli exposita, è cuius puncto radii egressi ad-
unati, Calidi intensissimi, ita ut si manum illi opponas
Calorem ægre feras, et si opponas proportionata alle-
ndabit: Itaque intensio non provenit à Corpore existen-
te, sed incipit à puncto, q radii adunantur, et inde diffun-
ditur uniformiter difformiter. Unde si in longa distan-
tia à Crystallo Soli exposita illi admoveas manum
non accendetur; maxime vero in puncto, q adunan-
tur radii.

Collig. 2. ex hac doctrina, quomodo salvetur
in reflexione, et adunatione radiorum sit agere in sibi
simili; nam lucis pars aliquota proximior puncto ad-
unationis est intensior et producit minus intensam, et hac
minus intensa adhuc alteram et sic de ceteris. quo

numquam

tamquam in reflexione sibi agit in sibi sile, neque minus in-
tensum in magis intensum.

Sed sic lux bi saliente in caelu
in aliis tu reflexionibus non saliente ∂ tanta facilitate:
Nam si opponatur luminoso aliud corpus opacum vg ta-
bula, in ea non coadunantur radii, quia ut patet ad experien-
tiam puncta tabulæ egiter illuminantur, et egit æqualiter
lux reflexa ab omnibus iis punctis versus luminosum: quod ea
reflexio non conuenit a coadunatione radiorum, sed iam sibi ab omni-
bus punctis in quibus non coadunatur: quod probatur in crystallo
et in aliis corporibus in quibus coadunantur sub hoc sole adea p.
q. o. ita ∂ senditur stylo.

In aliis tu reflexionibus dum videtur ∂
actione agi ∂ generatione diff. ∂ maiorem illam intensione ac-
quirit ab illuminante, vg a sole, sed ea a luce patitur
tamquam conditione corporum de sistente, e sic salietur agens non
agere in sibi sile, nec minus intensum in magis intensum,
quod sol sit ∂ luce e agens æquivoce cum reflexione.

Neque ideo tu calor reflexus intendens
calorem directum intenditur versus p calorem directum,
et sic mutuam adeo invicem intenderent, nam calor
reflexus non sistit in partibus parietis propinquioribus, neque iterum re-
greditur versus parietem, sed ulterius progreditur versus solum
usque ad sphæram suæ activitatis.

Aliud argumentum sic se sic: in antiparis-
tasi agens se ipsum intendit: quod agit in sibi simile:
anteriorem probatur namque experiris, quod calor qualibet hieme maior

è hieme q̃m æstate, & ideo calidius digeruntur sibi: Itaq̃
puteales hieme redduntur tepidæ, & alioquin æstate sint fri-
gidæ: Sicut Calx si inspergatur aqua frigida ignem
concipit: ipso frigidus si p brevi tempore s' opponatur soli
et frigidior redditur, et sic etiam alijs exemplis.

Ad solutionem ipsius argumenti Sciendum
è 1.º Antiperistasim definiri: intensio unius contrarij ad
præsentiam alterius illud circumstantis. Sciendum è 2.º aliquos
contrarijs capiendum Cl. 1.º in genere cap. q. q. 1. art. 3. et
apud A. C. Tom. Tractatu 2. S. hieros de ortu et interitu
n.º 2557 negare dari antiperistasim, quæ è intensio
unius contrarij ad præsentiam alterius: illud autem majus
frigus, quod in fontib. et locis subterraneis sentitur tem
pore æstivo deferunt ad nimium Solem, quia qui tunc è
magis calidus, et id circo illi videtur magis frigus,
quod alioquin non è majus: Item majorem calorem q
sentitur in fontib. et locis subterraneis tempore hiemali
liber deferunt ad nimium Solem, q tunc è magis frigidus
ac proinde illi videtur major calor, q alioquin non è major

Hæc Sñia tot apertè falsa ab omnibus
legitur, quod quid sit de aquis putealibus ipse eadem
state, et in eiusdem sensus ipsum aspernitur ad Solem
invenit frigidior: Item Calx soluta in tertio Sacrum
respersa aqua frigida ignescit: præterea etiam si loquimur
de aquis putealibus non è negandum tempore æstivo aut hie-
mali posse nos sensu distinguere inter aquam magis et
minus frigidam.

Suppositio

Secundo igitur quod detur antiparistasis, quaeritur quomodo fiat, hoc est, qua sit ea intensio unius contrarii ad praesentiam alterius. Et dico unius posse fieri antiperistasim, et ab intrinseco et ab extrinseco: ab intrinseco ut contingit in pyrone, qui cum sit natura sua frigidius potius ad solem applicat totas suas vires, ut Calori resistat, et sic effugit per Calores, quas tet, et temperat frigus, quod illi Connaturale est: ab extrinseco ut contingit in aqua puteali quam hiberno tempore calefaciunt Calores producti a sole qui antea erant in superficie terrae, cum non sit frigus hibernum, fugit ille Calor in viscera terrae et calefacit terram, e contra vero aestivo tempore fugit frigus, quod erat super terram in viscera illius, et frigefacit aquam.

Ex hoc [illegible] quaeritur illa intensio per antiparistasim non fieri per id, quod qualitas subiecti ad praesentiam contrarii se ipsam intendat, sed vel hoc fuerit ab intrinseca virtute subiecti, cuius haec qualitas est proprietas, vel ab agente aliquo extrinseco illi iniecto, si sit qualitas contraria: Unde ratio cur calor stomachi maior sit in hyeme est, quia hinc externo frigore pori corporis constringuntur, et dissipantur, et sic occlusis poris corporis spiritus vitales in minus spatium coguntur, sic quod ad interiores partes se recipiunt. Sic calor constipati corporis minime exhalatur, ac proinde non dissipatur sed in intensione sua stat. Sic in calce, ut ait D. Augustinus lib. 21 de Civitate Cap. 4 continentur particulae ignis, seu exhalationes calidissimae, quae ab aqua frigida penetrante refugientes constipantur, et constipatae Calorem fortius excitant, ut ignem accendant.

Pro Coronide ipsius, secundo quaeritur

et agens eque intensum potest agere in passum minus intensum. Videri requirere ista Conij. Scriptura, quæ tradit Schol. lib. 5o no 318. Probat, quod agens intendit assimilare sibi passum in ea qualitate, sub qua agit; sed calidum ut 4. utrumque sit magis densum, aut extensum, invenit passum sibi simile in calore, sub quem operatur. ergo in eo, quid in eo de novo producat.

Pro contraria Scriptura stat Tolletus, Mancius et alii citati a Sa. ubi objectum 2o agens magis extensum est simpliciter dissimile agenti minus extenso. probatur aut probant 2o ex Arist. 8o Physicorum textu 80 dicente in maiori magnitudine maiorem extensionem virtutem. 2o quia additione densitatis, et magnitudinis concurrunt ad actionem. Videri dicendum aut agens magis densum, seu magis extensum est simpliciter dissimile passo in qualitate, penes quam illud intendit sibi assimilare neque aut in aliis conditionibus penes quas illum non intendit assimilare sibi aut. Itaque agens non intendit assimilare sibi passum penes densitatem vel latitudinem sed penes gradus caloris. In his aut eam passum est sibi simile. Ad 1am probationem ex Arist. Videri illum explicandi, in maiori magnitudine maior est virtus intensive neque tamen extensive concedo. ad 2am Videri etiam illa distinguendo. additiones densitatis et magnitudinis concurrunt ad actionem productivam qualitatis dissimilioris, quam sit in agente, neque aut, concurrunt ad actionem productivam qualitatis eque vel minus intensæ, concedo.

Disputatio 5a

De Efficiente Divino.

In 4o

In 1a. Seone diximus hac disp. in 1a. investigabimus utrum detur causa 1a. omnium rerum effectrix, et quomodo ab illa dependeant res creatae. In 2a. agemus de concursu causae 1ae. cum causis 2is: in 3a. agendum est de opere, hoc est de principio proximo, quo Deus constituitur in actu 1o. ad operandum ad extra: in 4a. demum quod agenda est utrum creare sit proprium solius Dei.

Sectio prima

De causa 1a. et quomodo ab illa dependeant creat.

Tres difficultates se se offerunt in hac Seone: 1a. utrum lumine naturali possit demonstrari dari causam 1am; 2a. quomodo creata ab illo dependeant in suo esse: 3a. utrum et quomodo ab illa dependeant in suo operari, quae omnia per ordinem examinabimus. Sit igitur

§us 1us

Utrum lumine naturali demonstrari possit dari causam 1am efficientem

Dari istam causam 1am efficientem infinitam, aeternam, incorruptibilem etc. est de fide, patet quod ex illo Joannis 1o. omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil; et ex concilio Niceno: Creatorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Quaestio igitur est utrum secluso fide possimus naturali ratione dari unam causam 1am efficientem. Resp. affirmative. Ita Aristoteles 8o. Physicorum cap. 5. textu 34, ubi ait: necesse est aliquid esse movens, quod non ab alio sit motum: cum quo sentiunt omnes Philosophi, et Theol.

Advert.

Advertendum tamen est, Deum non posse de-
monstrari a priori, quia datur a priori procedit per causas.
Deus autem causa nullam aliam habet priorem se a qua possit
esse. Dico: Quod ideo Deum potest a posteriori, hoc est per effectus, sicut quo
unico, sed efficaciter fiunt: Inter res, quae existunt, vel est aliqua
quae sit a se, vel non; si primum, habetur intentum; secundum
non potest, ex probo, quia si in collectione omnes sunt ab alio, sunt
etiam ab iis, quas causant, et consequenter datur mutua causalitas
quae implicat. Probatur antecedens, quia ex rebus, quae sunt ab alio, sunt
ab eis, quae et sunt ab alio: ergo sunt ab eis, quae causantur
a se ipsis. Declaratur hoc sumendo totam collectionem rerum.
et in illa collectione assignatur una, quae non sit ab alio, et ha-
betur intentum, vel non! sed omnes fiunt et sunt ab alio; si fiunt,
et sunt ab alio; ergo sunt ab illis quas producunt, et sic vigori non
potest mutua causalitas. Probatur 1o

Obiicies non implicare mutuam causa-
litatem. Sed contra, quia licet in diverso genere ea admittatur a Thomistis, Vasquez
et aliis in eodem tamen genere a nemine admittitur, et in hac est nostra quaestio. Obiicies 2o
Creaturam unam non carere illam a qua causatur, sed aliam distinctam, v.g. creatura B non
caret a creatura A, sed a creatura F. Sed contra efficaciter, quia creatura, quae causatur ab una
supponit illam unam causatam ab alia, et illam aliam causatam ab alia
Dico: ergo vel causat illam immediate, a qua causatur vel aliam causantem illam immediate vel
remote, sed neutrum potest dici: ergo. Probatur sequela minor, quia si causat illam immediate datur
mutua causalitas, quam diximus implicare, et si causat aliam, quae causaret il-
lam, magis implicat, quia careret antequam existeret, sicut careret causa dan-
tem esse illi rei, quae illi daret esse: ergo careret antequam existeret ca-
dans sibi esse, et consequenter antequam existeret, quod implicat.

Item

Hanc veritatem impugnant Atheistae, qui
in una catena sit poss. q. r. una unitis, et hac asseri, quin una uni-
ati sit catena: quod est posteriore Creat. dependere una ab alia quin
dete matua priorita. Sed pos. illas catena. n. fieri una ab alia,
ut fiunt Creat, proinde q. effugium nil valere. Ratio aut. cur detur
unus tm Deus ea e, quia Deus det includere oes perfectiones, ast si unus
eas oes includit, alius iam n. oes includet, et consequenter n. est
Deus: qd videtur in libit Dimi qd tm multitudini perfectionum in hoc genere:
deinde si forent plures Dii n. esset tam conformis ordinatio Universi, destrueret namque unus id, qd alter edificaret.

§. 2us

Utrum Creata dependeant a Deo in fieri et conservari.

Quod Creata dependeant a Deo in fieri,
patet ex dictis, si enim datur una causa prima a qua oes procedunt, certum est oia
in suo fieri dependere ab illa. Quod vero dependeant etiam in conservari probatur:
Ex illo Sapientiae 11. quomodo posset aliquid permanere nisi tu vo-
luisses, aut quod a te vocatum n. esset conservaretur; et ex illo Pauli ad Colo-
censes 1. Oia per ipsum et in ipso creata sunt, et ipsum ante oes, et oia in
ipso constant. Eo e oia conservat quam gubernatione sua, ut videre e apud Sti
Eic. S.
Probatur 2o. Hoc ex ratione: Conservatio cuiuslibet creata
e libera Dei voluntas, quia pot illam annihilare qm voluerit, sive dete conservanda
eorum, ut datur in mo' ing ipsa Creata producit, q hinc est et n est in
Deo' infinit. Sed n. pot eam annihilare nisi per substractionem concursus Cela-
ndo ab illo, et sic conservatio: ipso pot substrahere concursum: quod illum
conservabat. Minor probatur, quia D. n. pot Creatum destruere per actionem positivam;
ratio est positiva tendit ad positivum, et nulla pot tendere ad n. esse:
quod destruit Creatum per subtractione ..; Sed n. per majore ..., quod n. Eclectit in
mysti

misi ante: go p negoe ven, qd Ileceret ni misi in qbes du-
rabat: go influebat in Cream durantem, qd e stati illam Con-
servare. Cfrati, qd Lux dependet a Sole, tm̄ ab influxu initiali e
Prodũo ad Ana, ñ Solum inspici D̃et in Conservari: go a fortiori
Crea a Do.

Dōs 1.° Deu destruere Creas p novam productam, q pro-
ducit Cream Dtrariam. Sed Dra, qd Da Dtraria, prout Sut ee Simi-
tas ee in eod Subo: go Statr potentio Dmussibi Dtraria ñ e destructio
alterius: Deinde Angelus, vra 1.a, ana Dlty ñ hat Dtraria. Dis 2.°
Deu Corrumpere Cream Subualtern, c Dleartum, q Dservabatr a
Ca 2.a et ñ ab ipso Deo. Sed Dra, qd Plures Crea ñ Dservantur
a Cis 2.is: go in his Solutio ñ pot Subsistere; in aliis uo, qui D-
servantr a Cis 2.is, Dservatio a Ca 2.a ñ pot Substrahi si ñ
dependet a Do, ut probat nostrum Centrum a Doe.

Dīes 3.° Statua dependet Solū inspiri
ab artifice: go et Crea a Deo: deinde nulla Crea appetit Suui
ñ ee. Sed ideo indigerent Dcursu Dei, q.a postularent destrui:
go Dra. Resr ad 1.um negdo Conn, qd Crea magis dependent a
Deo, qm Statua ab artifice, ut p se notum e. Ad 2.u Resr
Negdo min, qd ideo Crea dependent a Do in Conservari, qt
Sunt defectibiles ex Sua Doe, et ñ ad juventi ab ente, a quo
Suu ee participant ñ st Sibi Sufficientes. &c

Quaeres his vtrum illa dependea Creas
a Do in Conservari Sit totalis, an Sint partialiter Dservent
Crea a Se ipsis? Resr a Deo Sol Conservari Dservatoe directa
e Ptu Dsuio Cois. Pbatr 1.° qa Res Conservata dependet a Dservante,
Sed nulla Res pot dependere a Se ipsa: go nulla Res pot Dservari a Se ipsa

Pbatr

Probatur min. q.° id a quo aliquid dependet, deb. ee prior re dependente; sed nulla res pot. ee prior se ipsa: ergo etc. Probatur 2.° q.° conservatio, et productio st idem, sed nulla res producit se ipsam: ergo nulla res conservat se ipsam.

§. Obyces contra 2.°: Multa res pereunt statim, ac amouente earum causa, non vero alia res; sicut pat. in Luce, et in calore; sed hoc ergo e, quia aliquae conservant a se ipsis: ergo etc. Resp. neg. min., 2.° quia hoc prouenit ex natura ipsarum rerum, quarum aliquae dependent a sua causa in fieri tm, aliquae vero in fieri et conservari; sicut ergo qd ignis corrumpat, non vero Angelus, descendit in natura ipsorum: 2.° q.° inde non arguitur aliquam creaturam conservari a se, sed inter causas creatas aliquas ee, qd nihil a Deo non conservantur sine suis causis, ut v.g. ~~calor et ligneus; aliqui tandem~~ Lux; aliquas vero, qd per breue tempus pereant a Deo conservari, ut v.g. calor et ligneus; aliquas tandem, quod cum a solo Deo producantur, et nullus causa contrarium, maneat per Deus eodem modo agitatus, semper debent conservari.

Probabis. Ex eo qd ad potentiam ignis producatur alius ignis et nullam aliam causam sufficientem productionis inveniamus, diximus ignem effective producere alium ignem: ergo et ex eo qd videamus aliquas creaturas amota causa non perire, dicemus eas conservari a se ipsis. Resp. neg. conseq. Disparitas est quia virtus productiva in una creatura sui alterius non implicat in ratione creaturae; unde cum id non implicet, et videamus unam rem produci ad potentiam alterius, merito damus virtutem productivam in creaturis; at vero conservatio conservatoris requirit dispositionem inter conservantem et conservatum, non possumus virtutem ex conservare omnis

Dei

Dei eam a se conservari.

Objet 2° Si Ds conservat oia conservabit etiam aus, et lus peccaminosos, qd n e dicendum. Rd dist. aus ut Auctor nã accomodando se exigentia cae, Concedo aus, ut Auctor specialis intendo, et suadendo malitia moralem, qa e in dus, et lus, nego ans. et cs. Collig. 1° poe creas producere alias, n tn se conservare, qa producere semp e in rem distam, sicut et conservare; at no idem n distinguitur a seipso. Collig. 2° creas lure apetum incaptum ad sui conservaoem ab alio distos, n no a se; alir ante se ipsas supponerent, qa primum conservans det ee ante rem conservatam, sicut producens ante rem productam. Collig. 3° conservaoem illam Dei n ee miraculosam, sed ad exigentiam creae, eo modo q miraculosa n foret conservao, qn dant. creas in rebus a se ipsis conservatis. ~~~ ~~~

§. 3.

3 **An creae dependeant et a Deo imme in operando!**

Durandus in 2° distio 1a q. 2a ut salvaret Deum n ee auctorem etiam peccati, negavit concursum immediatum Dei in effeus carum secundarum; asserebatq Deum solum influere in ipsas cas, cae no se solas in effeus: Sane stõ Durandi sectatus fuit Dota Capuccinus apud ovisedum nd.

Contraria vi sña dicta e comunis D. D. ut plres snam Durandi volent temerariam, alij erroneam, parumq tutam in fide. Ita Cl. D° Petronum cap. 7° q. 11 Pried. Chron. Lo p. 1° § 2° n° 5° e Collig. qs Citat, ex sequtr S. Q. Eu § 6° n° 352.

Por 1a

Probat 1.° ex Oviedo quod Deus potest impedire concursum ignis ad calorem: sed si nihil non concurreret non poterat eum impedire: ergo &c. Maior patet in igne Babilonico, min. probatur 1.° quia non tantum Deus impediret concursum ignis in calorem (si in calorem non concurrat) non quantum deprimeret, et quidam coartaret ipsum ignem, ne produceret calorem: sed conservatio ignis non coartat ignem, imo potius illi dat vires ad cremandum: ergo &c.

2.° quia ut impediret productionem illam debebat suspendere aliquem concursum, quem praestabat; sed nullum tunc praestabat praeter conservationem ignis, quam si suspendat, perit ignis: ergo conservando ignem non potest impedire illius concursum in calorem.

Probabis Deum posse impedire illum concursum per positionem contrariorum. Sed contra 1.° quia multa res producuntur absque contrariis, qua non tenent contrarium, ut lux solis &c. Contra 2.° quia existente causa cum omni sua virtute nullum est contrarium quod ei retardet actionem. Nam ignis ubi existit semper est potens ad producendum calorem: ergo si conservatur semper producet saltem in se ipso existente, vel non existente contraria.

Potest ergo probari Deum impedire illum concursum solum per volitionem efficacem, nolendo scilicet quod ignis aliquid producat; unde volitio Dei erit conditio ad talem productionem, sicut de facto approximatio causae est conditio ut causa agat. Sed contra arguit Oviedo: finge de facto Deum determinasse producere alium mundum, et non applicasse omnipotentiam ad illum producendum, certe in isto casu mundus non